

انتظارات ما در سال ۲۰۱۷

مهدي مدبر

بی توجهی به بخش فرهنگی باعث شد که بسیاری از نویسندگان و هنرمندان کشور را ترک کنند و مهاجر شوند. مهاجرت فرهنگیان و نویسندگان می تواند بر وضعیتی فرهنگی کشور تاثیر منفی بگذارد و کار فرهنگی در کشور را با چالش مواجه سازد.

فرهنگ به عنوان سرمایه معنوی یک کشور به شمار می رود و بی توجهی به فرهنگ می تواند به نابودی و از بین رفتن سرمایه های معنوی کشور منجر شود. انتظار می رود حکومت وحدت ملی در سال جدید میلادی برنامه های جدی را برای بهبود وضعیت فرهنگی کشور در نظر گیرد و بی توجهی ها به بخش فرهنگی کشور پایان دهد. طرح سیاست فرهنگی مشخص و روشن و اختصاص بودجه به بخش های فرهنگی، می تواند بخش های فرهنگی را از فراموشی نجات دهد.

کشور انجام دادند و قربانیان زیادی از نیروهای امنیتی و شهروندان کشور گرفتند. عدم هماهنگی نهادهای امنیتی و کمبود تجهیزات از عمده ترین مشکلات نیروهای امنیتی در میدان جنگ به شمار می رفت و در بسیاری مواقع بر عملکرد آنها تاثیر گذاشت.

اما مردم افغانستان انتظار دارند که حکومت در سال ۲۰۱۷ برنامه های جدی برای بهبود وضعیت امنیتی کشور روی دست بگیرد و ثبات امنیتی به عنوان اولویت اول حکومت باقی بماند و برای تأمین آن تلاش کند. نهادهای امنیتی کشور باید از حالت سردرگمی و ناهماهنگی خارج شوند و تجهیزات و امکانات لازم برای سربازان کشور در میدان نبرد فراهم گردد. نبود امنیت تمام برنامه های حکومت را با چالش مواجه می سازد و همچنین پایگاه اجتماعی حکومت را تخریب می کند.

توجه به وضعیت فرهنگی کشور؛ در سال گذشته کمترین توجه به بخش فرهنگ اجرایی سازی این برنامه علاوه بر اینکه می تواند وضعیت زندگی مردم افغانستان را بهبود بخشد، می تواند اعتماد و باور مردم نسبت به حکومت را افزایش دهد و پایگاه اجتماعی حکومت را تقویت کند؛ چیزی که حکومت وحدت ملی در حال حاضر به شدت به آن نیازمند است.

و روند توزیع تذکره الکترونیک برای شهروندان کشور آغاز گردد. اشتغال زایی؛ بسیاری از عمده ترین مشکلات مردم افغانستان در سال ۲۰۱۶ بود. اما حکومت وحدت ملی در این زمینه نتوانست راه حل و چاره مناسب بسنجد. بسیاری از جوانان تحصیل کرده و شهروندان عادی افغانستان به دلیل نبود زمینه کار و وخب شدن وضعیت اقتصادی، کشور را ترک کردند و به کشورهای اروپایی مهاجر شدند.

اشتغال زایی باید یکی از اولویت های اصلی حکومت در سال ۲۰۱۷ باشد. بنا بر اساس آمارهای که در سال گذشته ی میلادی منتشر شد، حدود ۴۰ درصد از افراد واجد شرایط کار در کشور، بیکار هستند و زمینه کار و اشتغال برای شان فراهم نیست. حکومت مسئولیت دارد تا با راه اندازی پروژه های انکشافی و سایر برنامه ها، زمینه ی اشتغال زایی شهروندان و جوانان تحصیل کرده را فراهم بسازد و آنها را از فشار اقتصادی و روحی که بر اثر بیکاری می بینند، نجات دهد.

بهبود وضعیت امنیتی؛ وضعیت امنیتی کشور در سال ۲۰۱۶ شکننده و بی ثبات بود. مخالفان حکومت چالش های جدی برای امنیت کشور ایجاد کردند و حملات انتحاری خونینسی در بخش های مختلف

انتخابات پارلمانی، باعث می شود که تمام ارکان های نظام سیاسی کشور قانونی شود و زمینه برای تبدیل بعضی از مواد قانون اساسی که در توافق نامه ی تشکیل حکومت وحدت ملی گنجانده شده است، فراهم گردد.

توزیع شناسنامه الکترونیک؛ توزیع تذکره الکترونیک برای شهروندان نیز یکی از برنامه های اصلی حکومت وحدت ملی بود، اما حکومت وحدت ملی به دلیل اختلافات، نتوانست این پروژه را راه اندازی کند و برنامه توزیع تذکره الکترونیک به تعویق افتاد. توزیع تذکره الکترونیک برای مشخص شدن میزان دقیق نفوس کشور و همچنین برای آوردن شفافیت در انتخابات و جلوگیری از تقلب، ضروری است. بدون توزیع تذکره الکترونیک، مدیریت پروژه ی انتخابات کشور و جلوگیری از تقلب اساسی فرمان رئیس جمهور کارش را ادامه می دهد. مردم افغانستان انتظار دارند که در سال ۲۰۱۷ حکومت بتواند این وعده ی مهم و سرنوشت ساز را عملی سازد و انتخابات پارلمانی را برگزار کند.

برگزاری انتخابات پارلمانی و شورای ولسوالی ها؛ تداوم نظام سیاسی و دموکراتیک کشور را در پی خواهد داشت و به استحکام ثبات سیاسی در کشور کمک خواهد کرد. همچنان برگزاری

سال گذشته، سال سخت و دشوار برای مردم افغانستان بود؛ سال که خون و نا امنی افزایش یافت و وضعیت کار و اقتصاد نیز بدتر شد. اما مردم افغانستان امیدوار هستند که در سال جدید میلادی، وضعیت کشور شان رو به بهبود باشد و مشکلات و چالش های سال گذشته در سال جدید میلادی وجود نداشته باشد.

چالش های امنیتی و حکومت وحدت ملی درونی حکومت وحدت ملی، بسر زندگی مردم افغانستان در سطوح مختلف اثر گذاشت و اعتماد مردم نسبت به حکومت را کاهش داد و امید شان نسبت به آینده را از بین برد. اما در سال جدید میلادی مردم افغانستان امیدوار هستند که حکومت وحدت ملی بتواند به وعده های که به مردم داده است عمل کند و برنامه های سرنوشت سازی را که در سال گذشته نتوانسته است به انجام برساند، در سال ۲۰۱۷ عملی سازد.

عمده ترین انتظارات و خواست های مردم افغانستان از حکومت وحدت ملی را می توان در موارد ذیل خلاصه کرد:

برگزاری انتخابات پارلمانی؛ اصلاحات انتخاباتی و برگزاری انتخابات پارلمانی از وعده های اصلی رهبران حکومت وحدت ملی بود، آنها در سال ۲۰۱۶ نتوانستند بخش دو سال از عمر حکومت وحدت ملی، عملی سازد. قانون انتخابات اصلاح و توشیح شد و همچنان کمیشران کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی از سوی رئیس جمهور برگزیده شد و کار شان را آغاز کردند. اما مهمترین مسئله برای مردم افغانستان برگزاری انتخابات شفاف و سالم است که حکومت وحدت ملی نتوانست در سال ۲۰۱۶ موفق به انجام آن شود و پارلمان کشور هنوز بر اساس فرمان رئیس جمهور کارش را ادامه می دهد. مردم افغانستان انتظار دارند که در سال ۲۰۱۷ حکومت بتواند این وعده ی مهم و سرنوشت ساز را عملی سازد و انتخابات پارلمانی را برگزار کند.

برگزاری انتخابات پارلمانی و شورای ولسوالی ها؛ تداوم نظام سیاسی و دموکراتیک کشور را در پی خواهد داشت و به استحکام ثبات سیاسی در کشور کمک خواهد کرد. همچنان برگزاری

سرمقاله

زمستان، فصل پر کار برای نهادهای امنیتی

حفيظ الله زكي

فصل زمستان آرامش نسبی را در کشور حکمفرما کرده است. همه ساله مردم افغانستان با آمدن فصل سرما از لحاظ امنیتی کمی احساس آرامش می کنند. در این فصل جنگ ها کاهش می یابد، نیروهای امنیتی و مخالفان مسلح که طرف های اصلی جنگ هستند، با درگیری ها و عملیات های کمتری روبرو می باشند. از طرف دیگر این فصل شاید پرکارترین و مهمترین فصل برای مسؤلان امنیتی و رهبران و فرماندهان مخالفان دولت باشد، زیرا استراتژی و تاکتیک های جنگ برای سال آینده در زمستان امسال تعیین می شود. تدابیر و آمادگی ها برای تهاجم و دفاع و مقابله با انواع توطیه ها و دسیسه های دشمن در این فصل گرفته می شود. بنابراین چنانچه فصل زمستان، فصل استراحت برای سربازان و نیروهای امنیتی به حساب می آید، برای مسؤلان امنیتی روزهای حساس، پر مشغله و تعیین کننده می باشد. موفقیت ها و ناکامی های سال آینده نیروهای امنیتی در جبهات جنگ تا حدودی زیادی به تصمیم، سیاست ها و برنامه های مربوط به امنیت و حواسیت اتخاذ می گردد. در سال های گذشته سیاست های امنیتی از ابهام و سطحی انگاری رنج می بردند، تاکتیک های جنگی به صورت روزمره، مقطعی و سلیقه ای گرفته می شد و به همین دلیل این تاکتیک ها و سیاست ها در اغلب موارد با ناکامی مواجه می شدند.

در دو سال گذشته اگرچه سیاست های امنیتی از شفافیت بیشتری برخوردار گردیده و عمق و همه جانبه انگاری بهتری در آنها به مشاهده می رسد، با آنهم ضعف های زیادی در این سیاست ها وجود دارد که نیازمند بازنگری می باشند. مردم افغانستان در دو سال گذشته جنگ های سختی را پشت سر گذاشته است. این جنگ ها موفقیت ها و شکست های زیادی را به همراه داشته است. بازنگری تحولات امنیتی سال های گذشته این امکان را فراهم می سازد تا مسؤلان امنیتی کشور نسبت به کاستی ها و نقطه های ضعف خود بی بصره و اصلاحات و تغییرات لازم را در راهبردهای آینده به وجود آورد.

امسال در برخی موارد پرش های بسیاری ذهن شهروندان کشور را مشغول می کرد و این پرسش ها چون از سوی مسؤلان امنیتی با شفافیت پاسخ گفته نمی شدند، لذا منشأ بدگمانی ها و شایعه سازی های زیادی در میان اعضای جامعه می گردید. حفظ اعتماد مردم نسبت به سیاست ها و کارکردهای حکومت و بخصوص مسؤلان امنیتی، امری ضروری برای تقویت و استحکام پایه های نظام می باشد. به هر اندازه که این اعتماد آسیب ببیند، به همان اندازه حکومت پشتوانه خود را از دست می دهد. در شرایط فعلی همسویی، همکاری و اعتماد شهروندان و حکومت نسبت به همدیگر برای مقابله با انواع تهدیدهای داخلی و خارجی خیلی مهم می باشد. این همسویی و همکاری هر قدر تقویت شود، قدرت حکومت در مقابله با تهدیدات امنیتی افزایش می یابد. از اینرو مردم انتظار دارند که مسؤلان امنیتی اولاً؛ سیاست های مشخص، روشن و همه جانبه ای را در رابطه با تهدیدات امنیتی اتخاذ کنند، ثانیاً؛ این سیاست ها و رویکردها شفاف بوده و سبب بی اعتمادی و بدگمانی مردم نسبت به سیاست های کلی و استراتژیک کشور نگردد.

متأسفانه تابستان امسال و جنگ های روبرو، فراگیر و شدید گروه های تروریستی این مسأله را بر ملا نمود که نیروهای امنیتی در مواجهه با دشمنان مردم افغانستان، از ضعف ها و کاستی های زیادی برخوردار بودند. این نشان می دهد که مسؤلان و نهادهای امنیتی کشور در زمستان سال گذشته نتوانسته بودند، استراتژی ها و راهبردهای جنگی شورشیان را درست پیش بینی کنند و در ارتباط با آن تدابیر جامع و لازم اتخاذ نمایند. این جنگ ها ثابت ساخت که نیروهای امنیتی در مقابله با گروه های شورشی از ابتکار عمل مناسبی برخوردار نیستند، در حالی اسلحه و امکانات بیشتری نسبت به نیروهای دشمن در اختیار دارند. کاستی های موجود در انگیزه، ابتکار و تاکتیک های تهاجم و دفاع نیروهای امنیتی، این مسأله را آشکار می سازد که نهادهای امنیتی در زمستان سال گذشته تدابیر مؤثر و کارآمدی را برای حفظ وضعیت موجود، در نظر نگرفته بودند.

آسیب پذیری افغانستان از تحولات سیاسی منطقه

رضا احسانی

عواملترقیه انداز در سطح ملی است. ما پیش از گذشته به اتفاق اتحاد و همبستگی سیاسی و اجتماعی ضرورت داریم. ما در مرحله ای قرار داریم که استقلال، تمامیت ارضی و همبستگی ملی ما با خطر جدی روبرو است. دشمنان برای زمینه سازی مداخله خود در افغانستان نیاز به دلایل توجیه کننده دارند. آنها با خلق سنساریوهای گوناگون سیاسی می خواهند این زمینه ها را فراهم سازند. به این خاطر آگاهی، هوشیاری و عزم جمعی مردم افغانستان برای خنثی سازی توطئه های دشمنان یک ضرورت جدی در شرایط کنونی به شمار می آید.

متأسفانه رقابت ها و اختلاف هایی که این روزها در درون نظام به مشاهده می رسد و ضعف ها و کاستی هایی که در سیاست ها و رویکردهای امنیتی وجود دارد، بر نگرانی های مردم بیشتر دامن زده است. زیرا کشورهای که منافع سیاسی، امنیتی و اقتصادی شان را در نا امن سازی افغانستان می بینند، از اختلاف های درونی حکومت سود می برند و برای پارچه پارچه کردن مردم افغانستان با نام ها و عناوین گوناگون تلاش می ورزند.

در وضعیت فعلی این وظیفه دولت است که به لحاظ روانی به مردم افغانستان آرامش دهد و با تشريح و توضیح سیاست های منطقه ای و بین المللی چشم اندازهای روشنی برای مردم افغانستان ترسیم نماید. از سوی دیگر واقعیت های سیاسی و امنیتی موجود در عرصه داخلی و خارجی های م نظر گرفته و سیاست ها و استراتژی های کارگزاری در قبال کشورهای مختلف در پیش بگیرد. دولت با حمایت مردم افغانستان به صورت همه جانبه باید تلاش نماید تا از نفوذ گروه های دهشت افکن و مزدور کشورهای خارجی در افغانستان جلوگیری کرده و دیپلماسی خود را در عرصه بین المللی بر محور منافع ملی کشور، فعال سازد.

بدون شک اگر نابسامانی های درونی حکومت از بین نرود و مقامات کشوری بر محور منافع ملی، خواست های خود را سامان ندهند، مردم بیشتر اعتمادشان را نسبت به کارکردهای حکومت از دست می دهند.

ناهماهنگی و ناهمسویی داخلی سبب ساز بسیاری از ناملایمات در کشور می گردد و زمینه را برای مداخلات بیشتر بیگانگان فراهم می سازد.

بین المللی بسرای مدیریت این جنگ در افغانستان شکل خواهد گرفت؟ این پرسش ها و ده ها پرسش دیگر خواب مردم افغانستان را آشفته کرده و زندگی را بر آنها تلخ کرده است. مردم افغانستان طی یک و نیم دهه از حضور جامعه جهانی در افغانستان حمایت کردند و در تمام پروسه های ملی به صورت گسترده اشتراک نمودند، به این امید که ریشه های دموکراسی، عدالت و همبذیری ملی در کشور تقویت گردد و جنگ و نزاع های داخلی برای همیشه از این کشور رخت بپوشند.

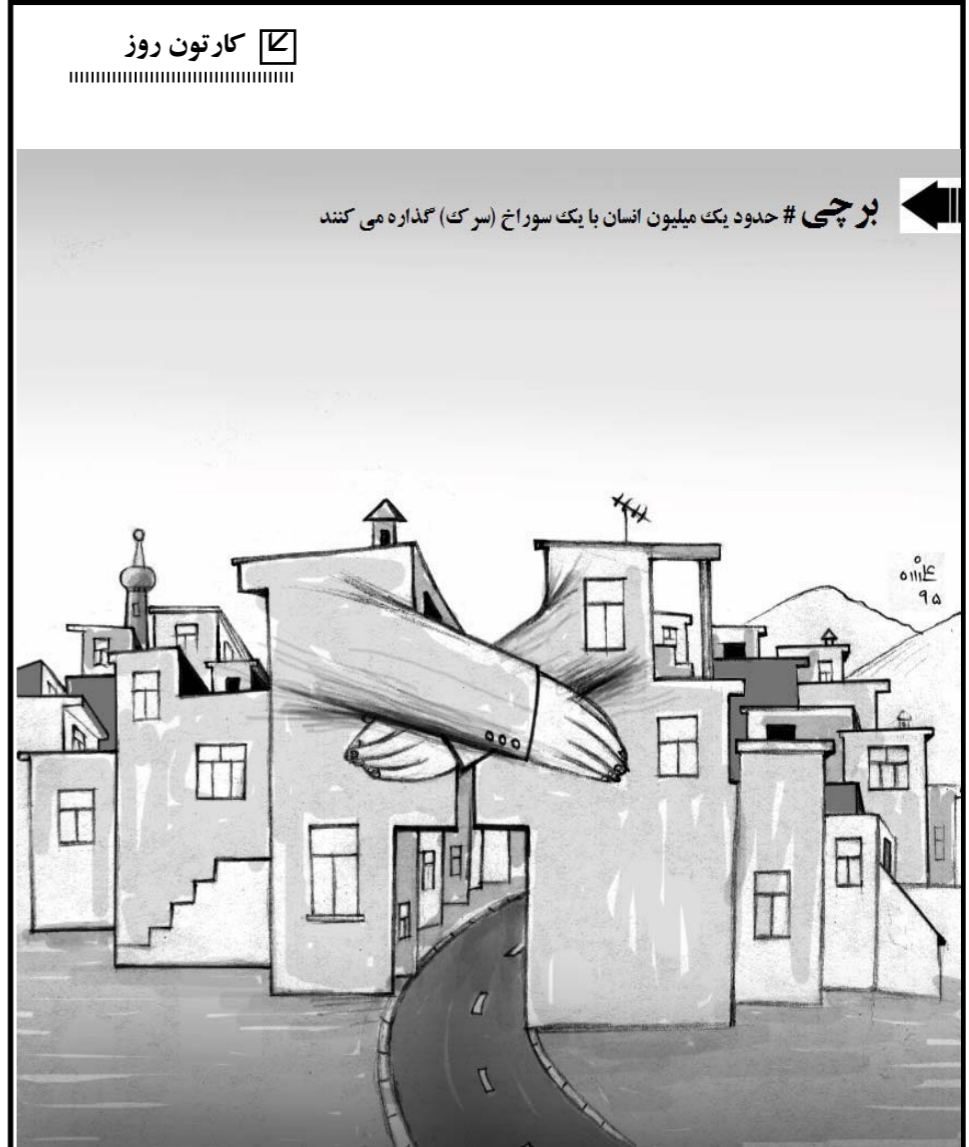
اکنون این آرزوها تا حدودی تحقق یافته و مردم افغانستان با شناخت بیشتر از همدیگر، راه های زیست سالمات آمیز و مشارکت جوانان ملی را تجربه می کنند و به صورت مشترک برنامه های ملی را در حمایت از حکومت مرکزی به پیش می برند.

مردم علاوه بر این که تلاش می کنند روند همدلی و همزیستی را در سطح ملی گسترش دهند، از پروسه صلح و مصالحه با مخالفان مسلح دولت نیز با صداقت و امیدواری تمام حمایت کرده اند. شهروندان افغانستان از پیشرفت های صلح در کشور استقبال کرده اند و صلح با حزب اسلامی حکمتیار را یک گام بزرگ و موفق برای رسیدن به صلح و امنیت سراسری دانستند و امیدوار بودند که دیگر گروه های مسلح مخالف دولت نیز به این درک درست برسند که نجات

مشکل فراروی برنامه ها و سیاست های ملی مطرح بوده است؛ اما فقدان امنیت در دوسال اخیر مانع بزرگی را در برابر حکومت و مردم افغانستان به وجود آورده است.

روند جنگ در عراق و سوریه، تشدید رقابت های منطقه ای، فضای حاکم بر روابط بین المللی، تضاد منافع اقتصادی کشورهای همسایه در افغانستان و تنش آلود شدن مناسبات افغانستان و پاکستان، بر وضعیت امنیتی کشور تأثیر گذاشته است.

از اینرو با قاطعیت گفته می توانیم که امنیت در افغانستان تنها به تفادهای داخلی مربوط نمی شود؛ بلکه عوامل زیاد خارجی نیز در تشدید نا امنی در کشور دخالت دارند. در واقع همین مسأله نگرانی های بیشتری را در سطح ملی به وجود آورده است.دغدغه مردم افغانستان این است که جغرافیای افغانستان بار دیگر صحنه رقابت های سیاسی و نظامی کشورهای دیگر قرار بگیرد و جنگ های فراگیرو خانمانسوز دیگری را برای سالهای طولانی در این کشور رقم بزنند. تجربه جنگ داخلی سوریه و کشتارها و ویرانی هایی که این جنگ بجا گذاشته، مایه نگرانی بسیاری از مردم افغانستان گردیده است. مردم از خود می پرسند که آیا باز «بازی بزرگ دیگری در افغانستان در جریان است؟ آیا افغانستان قرار است به سوریه دوم در حوزه آسیای مرکزی تبدیل شود؟ آیا ائتلاف های جدید منطقه ای و

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا

مدیر مسول: محمد رضا هویدا

سرمدیر: حفيظ الله زكي

كاريكاتوريست: خالق علي زاده

روزنامه افغانستان با

The Daily Afghanistan Ma

روزنامه افغانستان با

Outlook

AFGHANISTAN

The Leading Independent Newspaper

دربارین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری

مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۷

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.

مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com

Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

۰۷۹۸۳۴۱۸۶۱

۰۷۹۹۱۰۵۷۳۷۱